

Паризький Книжковий салон 2010 року був ювілейним, 30-м. Тоді я вперше побував на цьому веселому і велелюдному заході. Ювілейний салон обертався навколо двох глобальних тем – електронній книжці та коміксам.

Запрошеною країною була Росія. Проте різниця між трьома найбільшими на Салоні стендами вражала. Електронні книжки (а це було ще до повальної моди на айпади) були виставлені, наче в музеї. Відвідувачів було небагато. Більше того: стенд електронної книжки найменше привертав увагу читачів.

Натомість комікси – громіздкі, паперові і недешеві – мов мед, вабили юрмища шанувальників, переважно дітлахів та молоді. А росіяни ошелешили французів насиченим червоним кольором велетенського, подібного до лабіринту стенду...

Що змінилося за три роки?

Електронними книжками у Франції, як і раніше, користується не більше 1% читачів. Салон-2013 став яскравим свідченням "консервативності" французів. Всього декілька невеличких стендів пропонували планшетки вітчизняного виробництва.

Стенд із коміксами видався ще більшим і гучнішим, ніж три роки тому. Не дивно, що найбільші французькі видавництва або відкривають спеціалізовані відділення, або купують своїх дрібніших колег, які давно вже працюють у мальованому жанрі.

Саме комікс найбільше впливає на світогляд наймолодшого покоління французьких громадян. Та й переважна більшість уже зрілих французів росли з коміксом під пахвою.

На превеликий жаль, до України – незважаючи на зусилля деяких тутешніх фанатів цього жанру – мода на цей яскравий вид мистецтва ніяк не дістанеться.

Про інші "родзинки" Паризького Книжкового салону-2013.

На виставці "6 століть книжкового мистецтва" можна було побачити як середньовічні інкунабули, так і шедеври XIX і XX ст. Зокрема - малюнки Жана Кокто та ілюстрації Едуарда Мане до творів Стефана Малларме.

Ці експонати Салонів позичив прекрасний Музей листів і рукописів, розташований на бульварі Сен-Жермен.

Фото письменників на згадку біля Триумфальної арки: Ірен Роздобудько, Євгенія Кондратюк

Кулінарні нюанси

Повернімося до червоного кольору. Цього разу ним сліпила Румунія – країна-гостя.

Величезне червоне дерево з пластику було помітне з будь-якого куточку Салону. Його коріння охоплювало чималий стенд книгарень FNAC та білі коробки стенду-офісу Національного центру книги.

Але не всі запрошені румунські письменники приїхали на Салон.

Газета Le Monde пише про "бойкот", до якого долучився навіть такий відомий у Франції автор Мірча Картареску, висунутий торік на Нобелівську премію.

Проблема - в ситуації довкола Румунського культурного інституту.

2011 року його очолила команда, що лояльна до чинної румунської влади, але несимпатична інтелектуальній еліті Румунії.

Утім, французькі ЗМІ писали не про Румунію, а про яскраву новинку Салону – кулінарний майданчик.

Кулінарний стенд з'явився на Салоні вперше за його історію. І одразу став улюбленим місцем зустрічей учасників і гостей виставки.

Майданчик багато в чому був подібний до того, що регулярно проводять на "Медвіні". На кухні відомі автори кулінарних довідників, а також зіркові кухарі готують різноманітні страви.

Щоправда, у нас господарями кухні виявляються переважно звичайні письменники, а тут – винятково кулінари-професіонали. Проте це нюанси.

Стенд як центр

Участь у Салоні взяло семеро українських письменників: Любко Дереш, Антон Кушнір, Євгенія Кононенко, Марина Гримич, Ірен Роздобудько, Дмитро Чистяк та ваш покірний слуга зі своєю першою книжечкою французькою мовою.

Крім того, "Кальварія" видала вже другий альманах сучасної української літератури в перекладах французькою мовою. Він менший за обсягом, але з новими іменами.

Знаю, що писатимуть – поїхали ті самі, з однієї "пісочниці". А я скажу так. Хто зумів

Український стенд у серці європейської культури

Написав Іван Рябчій

Четвер, 04 квітня 2013, 19:34

взяти на себе нелегкий вантаж організації цього проекту, той і поїхав. І сам вирішував, кого запрошувати.

Тягли все це три людини: Анетта Антоненко, Микола Кравченко та Ірина Дмитришин. Їм хочеться сказати "Chapeau!". Без них справді нічого б не було.

Тріумф або криза?

Почалося все з проявленого до українського стенду інтересу з боку президента Франції Франсуа Олланда.

Президент Франції біля українського стенду

Завершилося автограф-сесіями українського франкомовного письменника Романа Рижки та відомого фотографа, також паризького українця Юрія Білака.

Впродовж майже шести днів стенд був центром життя української діаспори в Парижі. Книжки, які були на ньому, ошелешували: Шевченко та Марко Вовчок французькою, франко-український словник від видавництва Larousse та ще чимало несподіваних і поважних фоліантів.

Постійними учасниками стенду була щомісячна електронна газета Perspectives ukrainiennes та паризька електронна книгарня, яка крамує винятково літературою з України і про Україну (livresukraine.com). А також – голова Українського літературного клубу Оксана Мізерак та голова української громади в Парижі Наталя Пастернак.

Український стенд у серці європейської культури

Написав Іван Рябчій

Четвер, 04 квітня 2013, 19:34

Треба зазначити, що видавці Анетта Антоненко з "Кальварії", Елеонора Сімонова з "Нори-Друк" та Марина Гримич із "Дулібів" з подивом зауважували різницю між Ляйпцизьким книжковим ярмарком і Паризьким салоном.

Якщо Ляйпциг – місце підписання угод і професійного спілкування, то Париж – це свято книжки.

Окрім роботи на стенді, українські письменники провели вечір в Бібліотеці Петлюри. Це друге за популярністю місце зборів нашої громади у французькій столиці.

Круглий стіл, які провів Французький Інститут "На кордонах Європи: Україна": Софі Ж

Потім частина авторів вирушила до міста Страсбург, де також представила українську літературу.

Одне слово – цілковитий успіх. Давно не пам'ятаю такої насолоди від масового заходу. Навіть тривожні думки: а що там напишуть в рідній Україні? – враз розчинялися, коли заходив до павільйону Салону.

Ніби до родинного кола потрапляв. Он гурт підлітків просто на підлозі гортає комікси, цілою купою складені поруч. А ось старенька бабуся з чималим візочком, який дуже скоро заповниться книжками.

І при цьому – це ж французи! З їхньою неповторною галантною манерою спілкування. З їхнім унікальним поглядом на все, з іронічним ставленням до влади та глибоким знанням філософії, музики та красних мистецтв.

Український стенд у серці європейської культури

Написав Іван Рябчій

Четвер, 04 квітня 2013, 19:34

Ніби ковток ароматного бордо...

Іван Рябчій, член Асоціації європейських журналістів та франкомовної секції ПЕН-Клубу Бельгії, для УП.Життя